

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15Csp/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718201506
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5718201506.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudcom JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom Příkop 843/4, Zábřdovice, 602 00 Brno, Česká republika, zastúpeného: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, adresa na doručovanie: Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: Z. K., J.. XX.XX.XXXX, G. O.. H. XXX, XXX XX H. K. L., o zaplatenie 350,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 350 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 350 € od 21.5.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamietá.

III. Žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 94 %. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 23.04.2018 sa žalobca domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, v ktorom by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 350,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 350,00 eur od 21.05.2015 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 12,00 eur ako aj nahradiť mu trovy konania. V dôvodoch návrhu žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu spoločnosť MINIHOTOVOST, a.s., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 852 453 uzatvoril so žalovaným dňa 17.03.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 462915, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 350,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 100,00 eur, a to do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej zmluvy, stal sa jeho dlh splatným dňom 13.05.2015. Právny predchodca žalobcu žalovaného vyzval na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou SMS-správ alebo mailov. Žalovaný na výzvy nereagoval. Ku dňu podania žaloby neuhradil žiadnu platbu. V dôsledku cezhraničného zlúčenia právny predchodca žalobcu zanikol a nástupníckou spoločnosťou sa stal žalobca, ktorý v rámci cezhraničnej fúzie zmenil svoju právnu formu na európsku akciovú spoločnosť. Z dôvodu omeškania úhrady úveru si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania z dlžnej sumy.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 15Csp/72/2018-20 zo dňa 08.06.2018, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, preto ho súd uznesením č.k. 15Csp/72/2018-32 zo dňa 03.10.2018 zrušil v celom rozsahu.

3. Žaloba ako aj ostatné listinné dôkazy boli žalovanému doručované zákonným spôsobom, žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie na deň 22.05.2019, ktoré vykonal v neprítomnosti strán sporu. Žalobcu a jeho zástupcu, ktorí ospravedlnili svoju neúčast' podaním doručeným súdu dňa 15.04.2019, v ktorom zároveň zástupca žalobcu súdu oznámil, že súhlasí, aby sa súdne konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti a pridržiava sa v plnom rozsahu podanej žaloby a vyjadrenia k nej. Žalovaný svoju neúčast' súdu neospravedlnil. Žalovaný si zásielku obsahujúcu predvolanie na pojednávanie neprevzal v odbernej lehote, táto sa vrátila súdu dňa 07.05.2019. Súd skonštatoval, že podmienky na vykonanie pojednávania boli splnené. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledovaný skutkový a právny stav. Dňa 17.03.2015 právny predchodca žalobcu MINIHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 852 453, (dňa 31.03.2015 spoločnosť zmenila právnu formu na s.s.) ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o úvere (č.l. 7), podľa zák. č. 129/2010 Z.z.. Zmluvu o úvere uzatvorili prostredníctvom webovskej stránky www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>>, kde sa žalovaný zaregistroval a požiadal o poskytnutie úveru vo výške 350,00 eur. V zmluve sa veriteľ na žiadosť spotrebiteľa (žalovaného) zaviazal poskytnúť spotrebiteľovi krátkodobý bezúčelový spotrebiteľský úver, a to bez zbytočného odkladu odo dňa uzavretia zmluvy. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver zaplatiť spolu s celkovými nákladmi úveru, vo výške 450,00 eur, a to do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Dohodnutá RPMN je vo výške 2430,96 %, priemerná hodnota RPMN je vo výške 11,31 %. Žalovaný v zmluve vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, ako aj s obsahom Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (č.l. 10-12), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Zároveň vyhlásil, že je schopný splácať dlžnú sumu v zmysle zmluvy. Zmluva ani Všeobecné podmienky poskytnutia úveru nie sú opatrené podpismi zmluvných strán, nakoľko ide o zmluvu uzatvorenú na diaľku. Na zabezpečenie poskytnutého úveru bola medzi zmluvnými stranami uzatvorená aj dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov (č.l. 9).

5. Podľa bodu 18. Všeobecných podmienok poskytovania úveru, veriteľ je oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru a to buď e-mailom, sms správou alebo písomne. Veriteľ je oprávnený požadovať paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 3 eur, za každú upomienku.

6. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

7. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

8. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenie § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2 a 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

9. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, písm. c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>>, f) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>> a l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>>, pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>>, d), e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>>, g) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>> a m) až r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140501.html>>; za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 53 ods. 1 prvá veta OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 1 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 266/2005 Z.z.“), tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

14. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z.z., zmluvou na diaľku sa rozumie zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, písm. b) bod 7, finančnou službou služba poskytovaná veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, písm. c), dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku, písm. d) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzatvorení a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

15. Podľa § 8 zákona č. 266/2005 Z.z., práva spotrebiteľa ustanovené týmto zákonom nemožno vopred zmluvne vylúčiť ani obmedziť, a to bez ohľadu na právny poriadok, ktorým sa zmluvný vzťah riadi. Zmluva na diaľku nesmie obsahovať ustanovenia, ktorými by sa spotrebiteľ vopred vzdával akýchkoľvek práv, a ustanovenia, že dokazovanie týkajúce sa splnenia všetkých povinností dodávateľa alebo časti povinností dodávateľa, ktoré preňho vyplývajú z tohto zákona, spočíva na spotrebiteľovi.

16. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

17. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je povinný podľa tohto zákona platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

19. Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

20. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

21. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

22. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu bola dňa 17.03.2015 prostredníctvom diaľkovej komunikácie uzatvorená zmluva, na základe ktorej

právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému sumu vo výške 350,00 eur, so splatnosťou 28 dní odo dňa poskytnutia. Vzhľadom na povahu zmluvných strán je nesporné, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca ako dodávateľ je právnickou osobou, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie a pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, v zmysle § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 má s ohľadom na splatnosť úveru (28 dní) postavenie tzv. iného veriteľa. Žalovaný má postavenie spotrebiteľa, pretože zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba nepodnikateľ, o čom svedčí skutočnosť, že v zmluve je označený identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa, a to menom, priezviskom, rodným číslom a bydliskom. Súd je toho názoru, že zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a preto je nutné na ňu aplikovať i príslušné právne predpisy spotrebiteľského práva upraveného v Občianskom zákonníku. Z hľadiska obsahu, súd predmetnú zmluvu posúdil ako zmluvu o pôžičke uzavretú v súlade s § 657 Občianskeho zákonníka, na ktorú sa primerane vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a vzhľadom na to, že bola uzatvorená prostredníctvom internetu aj ustanovenia zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Nejedná sa o úverovú zmluvu v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je odplatnou zmluvou, čo vyjadruje záväzok dlžníka platiť úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov, zatiaľ čo zmluva o pôžičke môže byť bezodplatná alebo odplatná, avšak odplata pri peňažnej pôžičke je možná len vo forme úrokov v zmysle 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré v zmluve dohodnuté neboli. Zároveň sa v zmysle § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. nejedná ani o spotrebiteľský úver, vzhľadom na dohodnutú lehotu splatnosti nepresahujúcu 3 mesiace. Po zhodnotení dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol záväzkovo-právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere zo dňa 17.03.2015 podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmluvy, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku vo výške 350,00 eur, ktorá je bezúročná a bolo medzi nimi dohodnuté, že žalovaný pôžičku vráti do 28 dní od poskytnutia. Podľa obsahu zmluvy a pripojených zmluvných podmienok sa dá posúdiť, že ide o tzv. typovú zmluvu, vyhotovenú pre širší neurčitý okruh spotrebiteľov s minimálnou možnosťou zasiahnuť do obsahu podmienok zmluvy a tak podstatným spôsobom ovplyvniť obsah zmluvy. Žalovaný svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy nesplnil a žalobcovi neuhradil ani časť požičaných peňažných prostriedkov. Keďže zo strany žalovaného k plneniu nedošlo a z jeho strany tiež neboli produkované dôkazy, ktoré by odôvodňovali, že žaloba nie je podaná dôvodne a žalobca prostriedkami procesného útoku preukázal dôvodnosť podanej žaloby v časti istiny vo výške 350,00 eur, súd žalobe v tomto rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi nárok na zaplatenie uplatnenej istiny vo výške 350,00 eur.

24. Žalobca si v žalobe okrem nároku na zaplatenie istiny uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania, pretože žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej istiny. Keďže výška úroku z omeškania a spôsob jeho uplatnenia boli uplatnené v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., súd aj tento nárok žalobcovi priznal.

25. Žalobou si žalobca uplatnil aj nárok vo výške 12,00 eur z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody za zaslanie 4 upomienok. Súd žalobu v tejto časti zamietol, nakoľko žalobca nepredložil žiadny dôkaz o zaslani 4 sms správ alebo e-mailov žalovanému ako výzvy na vrátenie pôžičky a teda v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

29. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd postupoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, kedy vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu vo veci. Žalobcom pôvodne uplatnený nárok bol vo výške 362,00 eur (350,00 eur istina + 12,00 eur zmluvná pokuta), čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 100 %. Úspech žalobcu predstavuje priznaný nárok v sume 350,00 eur, čo v % vyjadrení po zaokrúhlení predstavuje 97 %. Úspech žalovanej predstavuje časť žalobného návrhu vo výške 12,00 eur, ktorú súd zamietol, čo v % vyjadrení po zaokrúhlení predstavuje 3 %. Čistý

úspech žalobcu teda predstavuje 94 % (97 % - 3 %). Súd preto priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanej v rozsahu 94 %. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP súd o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.